

Szadach-Okuniewski

Gdyńia od 1920 roku
Gdyńia 26.12.2007

Spisane wspomnienie z połączenia rodzin Szadach-Okuniewskich
Ojciec Szadach Józef, matka Okuniewska Helena urodzeni 1902 r.
Związek małżeński zawarł 1923 r. w Kościerzynie. Tato pracował
w Gdyńi od 1920 r. i raz w tygodniu wracał do domu rowerem.
Do Gdyńi sprowadziliśmy się na stałe w 1928 r. ze Smolna Koło
Pucka. Tato pracował przy budowie portu, i biurkiem wycieczek w
mieście. Mieszkał w przy ul. Świętojózefskiej czasowo w Gwarynie.
Następnie wynajął 100 m² parcelę na Grabówku przy ul. Orlicka-
Dionera 29B. Do 1930 r. wspólnie z mamą zbudowali barak w
którym zamieszkałiśmy. 1931 r. urodził się brat Jan i było nam
bardzo dobrze do 1935 r. Kiedy to fatum narodziło nam dom
po świętach Bożego Narodzenia, tato mam ciężko zachorował,
wyższy morderczy praca, na niezabawne choroby (białaczka
i 8 maja zmarł 1935 r. Pogrzeb odbył się ze szpitala miejsciego
11 maja. Oświadczył 4 kg, żony i żony. A 12 maja zmarł mój
(Józef Piłsudski) kary były nie dla nas bardzo ciężkie czasy,
a pracy dla kobiet nie było, więc zylismy ze słomianych
kartek żywnościowych z opieki Społecznej, za które trzeba
było odrabiać zimną prą odmierzanym miarą. Potem mam
opiekun społeczną P. Pełk postarał się mamie pracę polecającą na
zbiorniku należącej za robótą node, z pomocą miejscowej w dziedzinie,
cozdrożone mistrzowało dobrej oceny. Tak zylismy o Gdyńiu
ostała z nami, 1936 r. znalazł się kandydat na męża ojczyzna,
więc mama skorzystała z możliwości wyjścia ponownie zamęż.
Wybrał się P. kassiu Józef ur. w Dembowym w 1912 r. powi
maty z Hadkami z zarodu kwieta, Związek małżeński zawarł
w 1937 r. Z tego małżeństwa urodziła się siostra Elżbieta 19.09.1938 r.
1938 r. ponownie Gdynia do wojska w ramach Torunia Łaski
z Polską a zaraz potem do Kłajpedy, Odezwano go konyca

"Wierituty Military" 6 stej ul., który zginął z domu w 1939, może i
dobrze, to gdyby w czasie rewizji niemiecy go znaleźli, mogły
ojczym wraz z P. Pekiem zginąć w Prasinicy. Z walk o Pomorze
Gdyński z Okupnie w 1939 pod dowództwem Piłkownika Dybka
uratował się, znalazł się bowiem na rozbitych terenach gdzie
dostał cywilne ubranie, a że dobrze mówił po niemiecku udało
się uniknąć więzienia w Ślasku. Jako krakowiec był mundur
dla Policji Granicznej. Wtedy zaferował niemcom uciec i udało się.
Zakład krawiecki dla Szupa otworzył przy ul. Świętojańskiej 84,
został tam zatrudniony, i moja matka również, siostra starsza
siedemnaście wywieziono na roboty do Gdyni. A mnie po ukoncz
niu F.W. zatrudniono również w 1941 ^{tu} do 1943 ^{tu} potem jako Polak
skierowano do pracy na lotnisko w Rumii-Zagórze, tam pracowałem
do wyzwolenia. W maju po przejściu frontów Niemcy już nie
do tej samej Gdyni, zastaleni wiele dziewczyn i młodych, i ponownie
tragedie ciężko rannym ojczym, siostra i brat, dom rozbity.
4 tego czerwca 1945, zmarł ojczym nie dojechał się archiwizacji
"Wolnej Polski" a był cały okupacji polakiem. Stał się zapalnym
partyzantem z "Gryfa" w czapki i napierścienki walczących w
Borach Tucholskich. Mojej matki siostrę Bronkę również był
partyzantem, a przechowywał go młody siostrę Heftę z
Sikonyms. Rozstrzelano wówczas 10 osób z tego terenu a
rodziny wywieziono do Potulic. Groby przewieziono na cment
arz w Szymbarku ma miejsce zbrodni postawiono Obelisk.
Wujek Bronki przeżył nieodnaleziony przez okupantów,
zmarł w Gdyni Kamulskim grobie jest również podob
kany obok żony a mojej siostrę Marty na pogrzebie nie
byłam gdyż byłam chore, ale były obie siostry moje.
Gdynia 26.12.2001. Spisana Agnieszka Hebel z domu Szadał.

Opublikowano:

05.09.2006 00:00

Autor:

Lidia Rumel-Czarnowska

Źródło: <https://www.gdynia.pl/o-gdyni/ksiega-gdynian,3577/szadach-okuniewski,370174>